

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

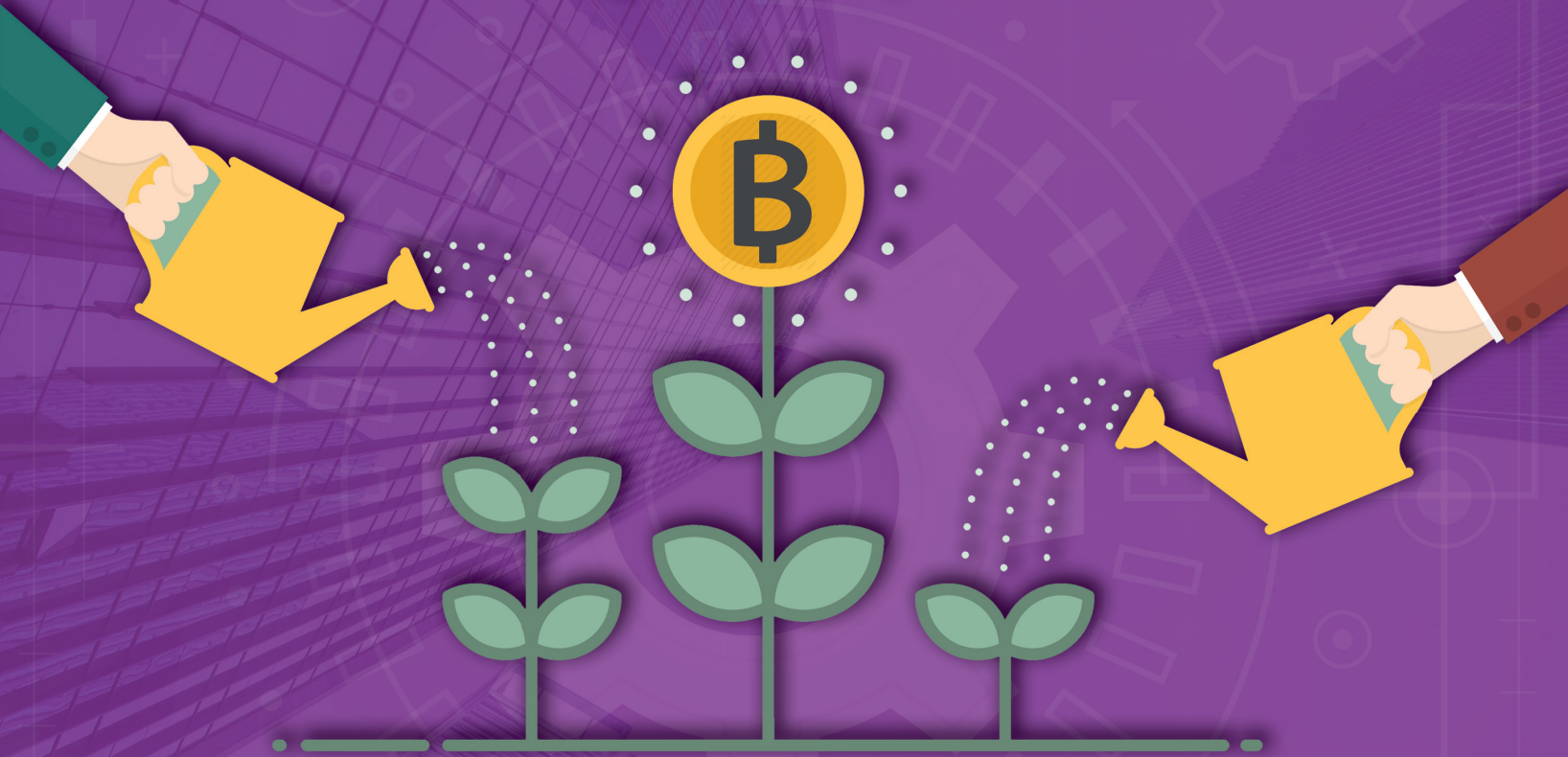
DIE SHARE

ปีที่ 6 ฉบับที่ 62 พฤษภาคม 2560

Local Economy

รากแก้วเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทย

Sharing

เตรียมพร้อมรับมือเมื่อ “ฤดูฝน” มาเยือน

เก็บมาเล่า

การดำเนินการเพื่อลดปัญหาด้านมลพิษทางอากาศ
จากการหลอมเศษโลหะในประเทศไทยอย่างยั่งยืน
ระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมและองค์การพัฒนา
อุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO)

Contents

ประจำเดือนพฤษภาคม 2560

Econ Focus	Local Economy : รากแก้วเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทย	3
Econ Review	สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนมีนาคม 2560	7
Sharing	เตรียมพร้อมรับมือเมื่อ “ฤดูฝน” มาเยือน	9
เก็บมาเล่า	การดำเนินการเพื่อลดปัญหาด้านมลพิษทางอากาศ จากการหลอมเศษโลหะในประเทศไทยอย่างยั่งยืน ระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมและองค์การพัฒนาอุตสาหกรรม แห่งสหประชาชาติ (UNIDO)	11
Movement		15

Editor's Note

ฤดูร้อนกำลังจะไป ฤดูฝนกำลังจะย่างก้าวเข้ามา สวัสดีคุณผู้อ่าน OIE SHARE ฉบับเดือนพฤษภาคมนะคะ ฝนตกมันเฉอะแฉะ นั่งอยู่บ้านนอนอ่านบทความ และสาระดี ๆ จากเหล่านักเขียน OIE กันดีกว่าค่ะ พร้อมเสิร์ฟทุกสถานการณ์ 3 2 1 พร้อมแล้วไปดูกันเลย เริ่มจากคอลัมน์ **Econ Focus** กับหัวข้อ **Local Economy : รากแก้วเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทย** ส่วนใครที่ติดตาม **สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนมีนาคม ปี 2560** อยู่ นั่น ต้องห้ามพลาดกับทุกความเคลื่อนไหวในคอลัมน์นี้ **Sharing** เข้าสู่ฤดูฝนแล้ว เราต้อง **เตรียมความพร้อมรับมือ “ฤดูฝน”** มาเยือน ปิดท้ายกันด้วย **เก็บมาเล่า** การดำเนินการเพื่อลดปัญหาด้านมลพิษทางอากาศจากการหลอมเศษโลหะในประเทศไทยอย่างยั่งยืนระหว่างกระทรวงอุตสาหกรรมและองค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO)

เรายังเปิดรับความคิดเห็นของท่านทุกฉบับทุกช่องทาง ขอขอบคุณคุณผู้อ่านที่ติดตาม OIE SHARE แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

ที่ปรึกษา
ศิริรุจ จุลกะรัตน์
ผู้อำนวยการ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
วิรัตน์ ศุภประเสริฐ
รองผู้อำนวยการ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
อิทธิชัย ปัทมสิริวัฒน์
รองผู้อำนวยการ
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
บรรณาธิการบริหาร
สมจิตต์ เอี่ยมวรชัย
ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง
กองบรรณาธิการ
ศุภิดา เสมอมีสุข, นาฏนดา จันทร์สุข,
ชาลี ชันศิริ, สมพิศ นาคสุข, ปัญชาน์ ศรีสังข์,
เจษฎา อุดมกิจมงคล, ประวีรา โปธิสุวรรณ,
กฤษฎา นุรักษ์, จักรพันธ์ เต๋นดวงบริพันธ์,
บุญอนันต์ เศวตสิทธิ์, ภคอร ประสิทธิ์สุข,
นภาพร กังเจริญ

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ติดต่อได้ที่ กองบรรณาธิการ OIE SHARE กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุด สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : oieshare@oie.go.th

ข้อความที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะส่วนตัวของผู้เขียน

หากต้องการนำข้อเขียนหรือบทความในฉบับ ไปตีพิมพ์ เผยแพร่ หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด กรุณาอ้างอิงแหล่งที่มา

Local Economy

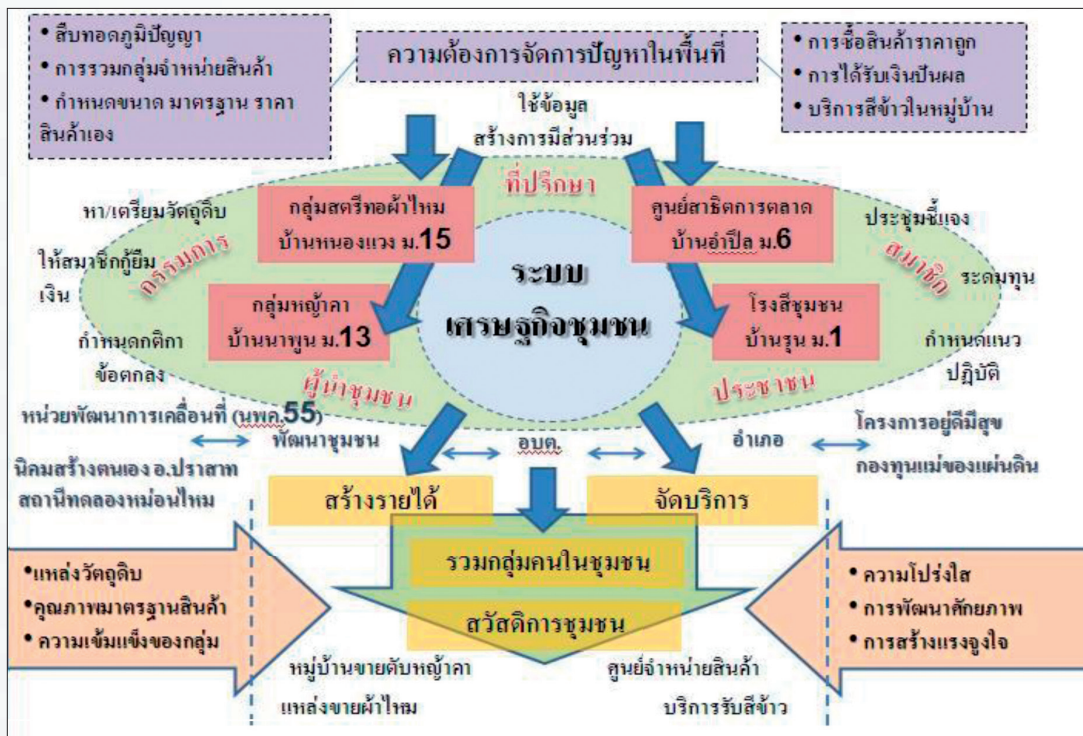
รากแก้วเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทย

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายการขับเคลื่อนประเทศตามโมเดล Thailand 4.0 ซึ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางเศรษฐกิจจากเดิมที่ขับเคลื่อนด้วยการพัฒนาประสิทธิภาพในการผลิตภาคอุตสาหกรรม ไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Innovation Driven Economy) รวมทั้งมุ่งเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศหรือเศรษฐกิจท้องถิ่น (Local Economy) โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาในมิติเชิงพื้นที่ (Area Based) เนื่องจากปัญหาเชิงโครงสร้างที่ไม่สมดุลและไม่ยั่งยืนของประเทศไทยที่พึ่งพาการส่งออกเป็นตัวขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจหลักของประเทศในอดีต โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้มแข็งภายในประเทศหรือเศรษฐกิจท้องถิ่นเท่าที่ควร เมื่อเศรษฐกิจโลกประสบปัญหา จึงส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมของไทยได้รับผลกระทบจากการส่งออกที่ชะลอตัวอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น การพัฒนาและสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้แก่ภาคอุตสาหกรรมของไทยให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง ยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเอง และขยายตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ จะต้องดำเนินนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สร้างความสมดุล และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้กับเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมภายในประเทศ หรือในระดับท้องถิ่น ในระดับชุมชน เพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจที่สำคัญ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่มั่นคงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สามารถดำเนินต่อเนื่องไปได้อย่างยั่งยืน และมีความพร้อมต่อความผันผวนที่อาจจะเกิดขึ้นจากสถานการณ์ภายนอกในอนาคตต่อไป

เศรษฐกิจท้องถิ่นหรือเศรษฐกิจชุมชน ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ บนพื้นฐานของความสามารถที่ชุมชนต่าง ๆ มีอยู่ จากการใช้ “ทุนของชุมชน”

เศรษฐกิจท้องถิ่นหรือเศรษฐกิจชุมชน (Local Economy) หมายถึง ระบบเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น หรือชุมชนที่มีลักษณะเป็นองค์รวม ซึ่งไม่ได้มีแต่เพียงมิติทางด้านเศรษฐกิจที่เป็นตัวเลขของรายได้ รายจ่าย การผลิต และการบริโภคเท่านั้น แต่จะเป็นระบบเศรษฐกิจที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม วัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน และรวมถึงการมีระบบคุณค่าเข้าไปด้วย ลักษณะเด่นของเศรษฐกิจชุมชนก็คือ เศรษฐกิจชุมชนจะไม่มุ่งเน้นการแข่งขัน แต่จะเน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือของคนในชุมชน และจะไม่มีการผูกขาดในกิจการใด ๆ เกิดขึ้น ทั้งนี้เพราะชุมชนเป็นเจ้าของร่วมกัน ดังนั้นในระบบเศรษฐกิจชุมชนจึงไม่ก่อให้เกิดปัญหาความรวยกระจุกตัวอยู่เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น นอกจากนี้ ตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจชุมชนจะเป็นการผสมผสานระหว่างตัวเลขทางเศรษฐกิจกับตัวชี้วัดทางสังคม และตัวชี้วัดความอยู่เย็นเป็นสุขของผู้คนในชุมชนนั้น ๆ ด้วย อย่างไรก็ตาม ในสภาพความเป็นจริงแล้วเศรษฐกิจชุมชนมักจะถูกมองว่าเป็นเศรษฐกิจนอกระบบเท่านั้น ทั้ง ๆ ที่ควรถือว่าเศรษฐกิจชุมชนมีความสำคัญและเป็นพื้นฐานของระบบเศรษฐกิจในส่วนรวมของประเทศ โดยหากพิจารณาให้ดีจะพบว่าระบบเศรษฐกิจชุมชนนี้มีสัดส่วนแรงงานมากกว่าครึ่งหนึ่งของแรงงานทั้งประเทศ แต่เมื่อคิดรายได้ที่เกิดจากระบบเศรษฐกิจชุมชนกลับพบว่ามีย่านน้อยกว่าเศรษฐกิจในระบบทุนนิยมที่กระจุกตัวอยู่แต่เฉพาะในเมือง หรือศูนย์กลางความเจริญเท่านั้น ซึ่งระบบเศรษฐกิจส่วนนี้ได้ดึงเอาประชาชนจากชุมชนในชนบทเข้าไปเป็นแรงงานเพื่อขับเคลื่อนความเจริญให้กับศูนย์กลางความเจริญดังกล่าวเป็นสำคัญ

ที่มา : www.bakdailocal.go.th/upload/pictures/ea.JPG

เศรษฐกิจท้องถิ่นหรือเศรษฐกิจชุมชน เป็นการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ทั้งด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ในระดับครัวเรือน ทั้งในด้านการผลิต การบริโภค และการกระจายผลผลิต โดยให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจของชุมชน กล่าวคือ ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมคิด (What?) ร่วมทำ (How?) ร่วมรับผลประโยชน์ (For whom?) บนพื้นฐานของความสามารถที่ชุมชนต่าง ๆ มีอยู่ จากการใช้ “ทุนของชุมชน” ทั้งที่เป็นสินค้าทุน (เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ การผลิตต่าง ๆ ที่มีอยู่หรือสามารถจัดหาได้ตามศักยภาพ) ทุนทางเศรษฐกิจ (ปัจจัยที่สนับสนุนให้การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างสะดวกราบรื่น เช่น ที่ดิน แหล่งน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติ สภาพภูมิประเทศ และการคมนาคมขนส่ง) และทุนทางสังคม (วิถีการผลิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศาสนสถาน โรงเรียน สถานีนอนามัย) ดังนั้น สมาชิกในชุมชนจะเป็นผู้ตัดสินใจเองว่า จะผลิตอะไรได้บ้างตามศักยภาพและทุนประเภทต่างๆ ที่ชุมชนนั้น ๆ มีอยู่ พวกเขาจะผลิตกันอย่างไร? แล้วพวกเขาจะแบ่งปันผลประโยชน์จากการผลิตร่วมกันอย่างไร? นั่นคือ ชุมชนจะต้อง คิดเอง ทำเอง และได้ประโยชน์เอง

วิถีทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนมิได้มุ่งเน้นที่พัฒนาเพื่อจะเอาแต่ความร่ำรวยอย่างเดียวแต่มีเป้าหมายมุ่งสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน สามารถพัฒนาให้ยืนอยู่บนขาของตัวเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น หรือรอรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานใด ๆ

วิถีทางการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนไม่ใช่การมุ่งเน้นที่พัฒนาเพื่อจะเอาแต่ความร่ำรวยอย่างเดียว หากแต่การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนนั้นกระทำไปเพราะมีเป้าหมายที่สำคัญอยู่ร่วมกันหลายประการ เช่น 1) การพัฒนาขีดความสามารถของคนในครอบครัว และชุมชน จากการสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้สามารถพึ่งตนเองได้ 2) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ตามศักยภาพของตนเอง ให้ประชาชนในชุมชนมีความอยู่ดี กินดี อย่างถ้วนหน้า และ 3) การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนให้ยั่งยืน รวมถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สามารถดำรงสืบไปจนถึงรุ่นลูก รุ่นหลาน ซึ่งถ้าหากแต่ละชุมชนสามารถพัฒนาเศรษฐกิจของตนเองให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้แล้ว ปัญหาทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ก็จะลดลงหรือหมดไปจากชุมชนนั้น ๆ ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี มีสังคมที่น่าอยู่ ผลประโยชน์แบ่งปันกันอย่างถ้วนหน้า มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชนไว้ให้ลูกหลานในชุมชนได้ใช้ต่อไปในอนาคต มีการฟื้นฟูวัฒนธรรม และอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ประสมประสานเข้ากับเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้อย่างกลมกลืน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักสากลได้แล้ว นอกจากนี้แล้ว การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้ยั่งยืนนั้นจะต้องส่งเสริมให้ชุมชนนั้นมีระบบเศรษฐกิจที่สามารถพัฒนาให้ยืนอยู่บนขาของตัวเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น หรือรอรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานใด ๆ

มีเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่สามารถสนับสนุนข้อมูลให้กับท้องถิ่นหรือชุมชนในวิเคราะห์ศักยภาพ และขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น ได้แก่ เทคนิค Location Quotient (LQ) และ เทคนิค Shift and Share Analysis

แนวปฏิบัติในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนที่สำคัญประการหนึ่งของ Local Economy ได้แก่ การวิเคราะห์ศักยภาพ และขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นนั้นเสียก่อนว่าชุมชนนั้น ๆ มีความพร้อมแค่ไหน หากชุมชนนั้น ๆ ไม่มีศักยภาพ หรือไม่มีความพร้อมที่จะพัฒนา การเข้าไปส่งเสริมก็จะเป็นไปได้ยาก โอกาสที่จะประสบความสำเร็จแทบไม่มีเลย ในทางตรงกันข้าม หากชุมชนนั้น ๆ มีศักยภาพ หรือมีความพร้อมแล้วโอกาสที่ชุมชนเหล่านั้นจะประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนของตนเองจึงมีค่อนข้างสูง ทั้งนี้มีเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่สามารถสนับสนุนข้อมูลให้กับท้องถิ่นหรือชุมชนในการวิเคราะห์ศักยภาพ และขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น ได้แก่ เทคนิค Location Quotient (LQ) และ เทคนิค Shift and Share Analysis โดยวิธี Location Quotient (LQ) เป็นวิธีการที่ใช้แบ่งแยกกิจกรรมทางเศรษฐกิจออกเป็น สาขาการผลิตฐาน (basic sector) และสาขาที่ไม่ใช่ฐาน (nonbasic sector) หรือ หาค่าความชำนาญพิเศษในการผลิตของสาขาการผลิตที่จังหวัดหรือท้องถิ่นมีความชำนาญพิเศษ มากกว่าภูมิภาคหรือประเทศ สาขาการผลิตที่จังหวัดหรือท้องถิ่นมีความชำนาญจะเป็นสาขาการผลิตฐานหรือฐานเศรษฐกิจของจังหวัดหรือท้องถิ่น สำหรับวิธี Shift and Share Analysis เป็นวิธีการที่วิเคราะห์และอธิบายถึงสาขาการผลิตที่มีส่วนสำคัญในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยจะชี้ให้เห็นว่าสาขาการผลิตใดควรที่จะให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต และสาขาการผลิตใดควรที่จะลดความสำคัญในการผลิต

$$LQ_i = \frac{X_i/Y_i}{X_t/Y_t} \dots\dots\dots[1]$$

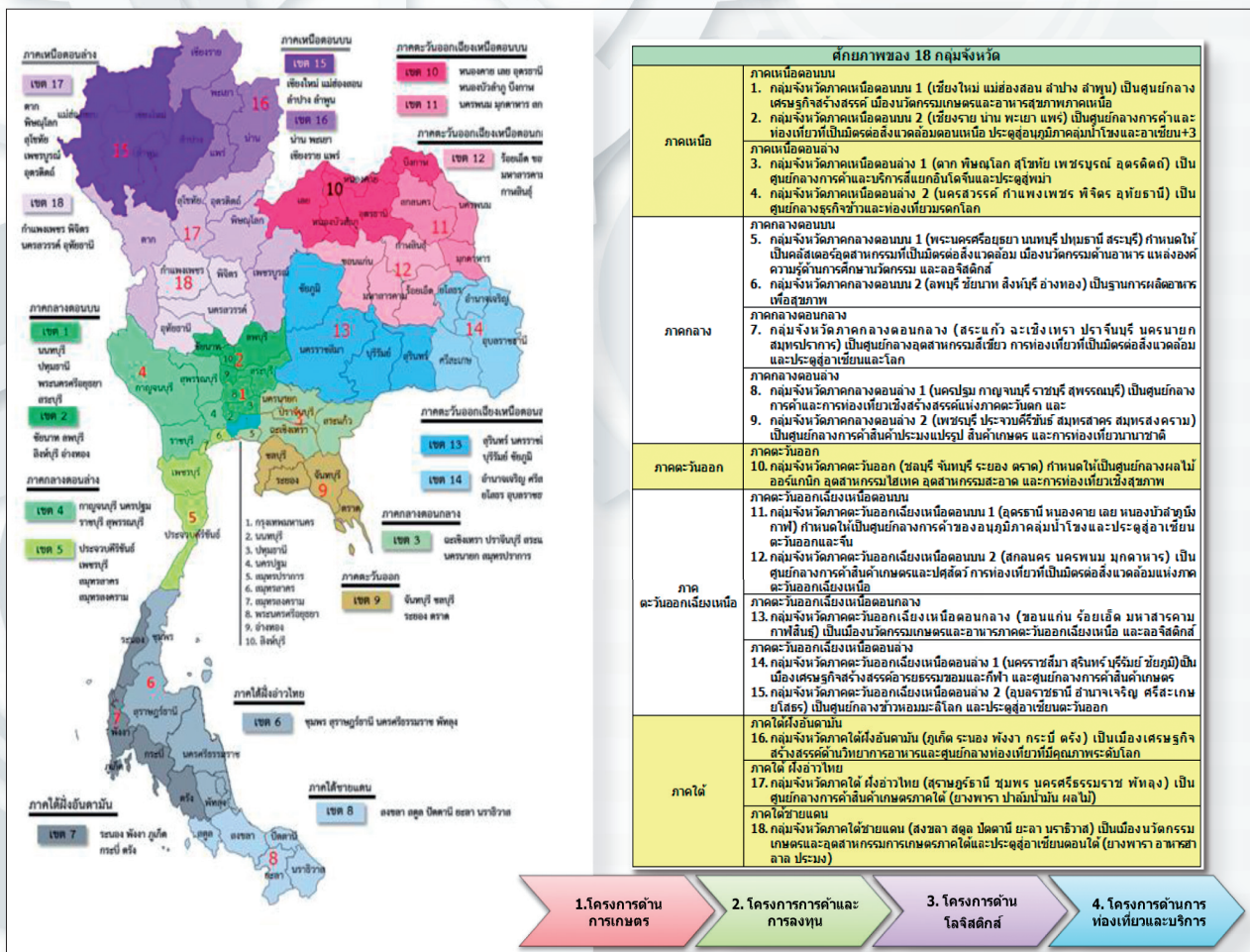
หรือ

$$LQ_i = \frac{X_i/X_t}{Y_i/Y_t} \dots\dots\dots[2]$$

โดยที่: LQ_i = Location Quotient ของกิจกรรมหรือสาขาการผลิต i ของท้องถิ่น
 X_i = การจ้างงานในกิจกรรมหรือสาขาการผลิต i ของท้องถิ่น
 X_t = การจ้างงานรวมในทุกกิจกรรมหรือสาขาการผลิตของท้องถิ่น
 Y_i = การจ้างงานในกิจกรรมหรือสาขาการผลิต i ของภูมิภาคหรือประเทศที่ท้องถิ่นนั้นตั้งอยู่
 Y_t = การจ้างงานรวมในทุกสาขาการผลิตของภูมิภาคหรือประเทศที่ท้องถิ่นนั้นตั้งอยู่

ซึ่งตัวอย่างของการวิเคราะห์ศักยภาพและขีดความสามารถของพื้นที่ในแต่ละกลุ่มจังหวัดของไทย สามารถดูได้จากแผนบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจในประเทศ

แผนบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจในประเทศ

กระทรวงอุตสาหกรรมได้รับมอบหมายให้ดำเนินโครงการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั 20,000 ล้านบาท โดยจะพิจารณาคัดเลือก SMEs เป้าหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด

เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ กระทรวงอุตสาหกรรมได้รับมอบหมายให้ดำเนินโครงการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรั 20,000 ล้านบาท เพื่อสนับสนุนให้ความช่วยเหลือเงินทุน และเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับ SMEs ที่มีศักยภาพในการต่อยอดธุรกิจ

ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ เนื่องจากปัจจุบันภาคเอกชนยังไม่มี ความเชื่อมั่นในการลงทุนเท่าที่ควร สถาบันการเงินไม่มีนโยบายเร่งรัดการอนุมัติสินเชื่อในอัตราดอกเบี้ยต่ำในสภาวะเศรษฐกิจที่ไม่ดี อีกทั้งยังมีระบบบริหารความเสี่ยงที่ปิดกั้นโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนของ SMEs ประกอบกับการสนับสนุนทางการเงินในรูปแบบการร่วมลงทุนที่มีอยู่ในปัจจุบันยังมีรูปแบบและกระบวนการดำเนินงานที่ยุ่งยากใช้เวลานาน มีการคัดเลือกและตั้งเงื่อนไขการร่วมลงทุนที่เข้มงวด มุ่งสนใจเฉพาะโครงการที่ให้ผลตอบแทนสูง ๆ จึงทำให้ผู้ประกอบการ SMEs ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ ทั้งนี้การดำเนินการของกองทุนฯ จะใช้กลไกพระราชรัผ่านหน่วยร่วมดำเนินการทั้งภาครัฐและเอกชนของพื้นที่แต่ละจังหวัดในรูปแบบของคณะอนุกรรมการฯ ระดับจังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เพื่อพิจารณาคัดเลือก SMEs เป้าหมายที่จะส่งเสริมพัฒนาและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดคลังกรองและวิเคราะห์ด้านการเงินของ SMEs และอนุมัติสินเชื่อและร่วมลงทุนให้กับผู้ประกอบการ SMEs ที่มีศักยภาพที่ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินจากกองทุน ตามนโยบาย/ยุทธศาสตร์/แนวทางการส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ที่ผ่านการพิจารณาร่วมกันของคณะอนุกรรมการฯ ระดับจังหวัด

กล่าวโดยสรุป ภาพของภาคเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทยในช่วงที่ผ่านมาเปรียบเสมือน “เศรษฐกิจรากแขนง” หมายความว่าเศรษฐกิจที่ประกอบด้วยกิจกรรมการผลิตที่ขยายและเติบโตแบบ “ตอหนิง” เป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้การตอหนิงเป็นการขยายพันธุ์พืชที่สามารถทำได้ง่าย ให้ผลผลิตได้รวดเร็ว แต่สิ่งที่สำคัญ คือ พืชที่นำไปปลูกเมื่อโตเต็มที่จะล้มง่ายเมื่อเจอกับลมพายุแรง เพราะมีแต่รากแขนงไม่มีรากแก้ว เปรียบได้กับอุตสาหกรรมและวิสาหกิจของไทยในช่วงที่ผ่านมาที่พึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เป็นการเร่งรีบเจริญเติบโต เพื่อตามให้ทันประเทศอื่นที่ทันสมัย มีการนำอุตสาหกรรมของต่างประเทศเข้ามาผ่านการส่งเสริมการลงทุน โดยไม่ได้เน้นย้ำในเรื่องของถ่ายทอดเทคโนโลยีไว้ให้กับคนไทย รวมถึงการสร้างคนเพื่อขึ้นมารับการเรียนรู้และพัฒนาเทคโนโลยียังมีไม่เพียงพอ นอกจากนี้ มีการพึ่งพาการส่งออกมากในหลายอุตสาหกรรม ทำให้เมื่อเศรษฐกิจโลกประสบปัญหาหรือมีการย้ายฐานการผลิต ภาคเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมไทยจึงเกิดการชะงักงัน ดังนั้น ทุกภาคส่วนควรร่วมกันผลักดันและขับเคลื่อนการสร้าง ความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจในประเทศหรือเศรษฐกิจท้องถิ่น เพื่อเปลี่ยนประเทศไทยให้เป็น “เศรษฐกิจรากแก้ว” ที่มีความแข็งแรง สามารถยืนหยัดภายใต้วิกฤตการณ์ต่าง ๆ ยืนอยู่บนขาของตัวเอง บนขาของขาขององค์ความรู้ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และบนขาของวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อจะได้มี “เศรษฐกิจท้องถิ่นที่เข้มแข็ง สังคมที่แข็งแกร่ง และประเทศไทยที่แข็งแรง”

จัดทำโดย
อภิยุทธ์ อำนวยกาญจนสิน

แหล่งที่มาของข้อมูล

<http://mis.econ.cmu.ac.th/teacher/thanes/files/Book2013.pdf>

<http://www.bakdailocal.go.th/upload/picture/ea.JPG>

<http://pioneer.chula.ac.th/~pwannasi/lq.pdf>

<http://www.smerescuecenter.com/LinkClick.aspx?fileticket=fX2izydbMio%3D&tabid=121&portalid=0&mid=491&forcedownload=true>

สรุปสถานการณ์

การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนมีนาคม 2560

สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

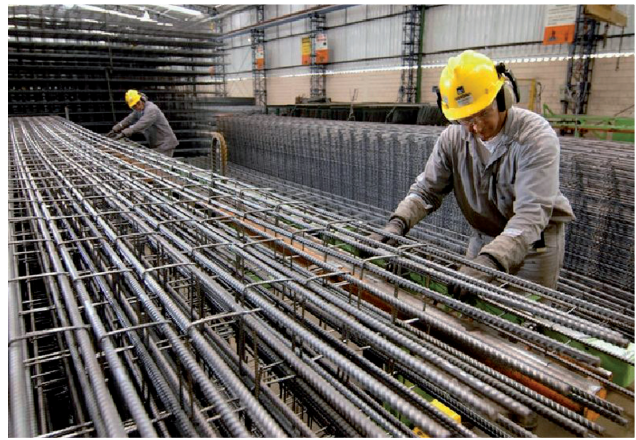
ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมรายสาขาสำคัญ

สาขาอุตสาหกรรมการผลิตสำคัญที่ขยายตัว เช่น อุตสาหกรรมการผลิต Hard Disk Drive อุตสาหกรรมการผลิตเหล็ก และ อุตสาหกรรมการผลิตปิโตรเลียม

- อุตสาหกรรมการผลิต Hard Disk Drive ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 32.7 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากปีนี้มีการสั่งซื้อเพิ่มขึ้นหลังจากชะลอตัวในปีก่อนหน้า รวมทั้งการส่งออกไปยังตลาดหลัก เช่น สหรัฐอเมริกา และฮ่องกง ขยายตัวเพิ่มขึ้น

- อุตสาหกรรมการผลิตเหล็ก ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 9.0 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน อันเป็นผลมาจากความต้องการสินค้าในกลุ่มเหล็กทรงยาวที่เพิ่มขึ้น เพื่อใช้ในการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ของภาครัฐ รวมทั้งผลจากมาตรการตอบโต้การนำเข้า (AD) ของกระทรวงพาณิชย์ ทำให้ลดปริมาณนำเข้าเหล็กราคาถูกได้ดีขึ้น รวมถึงความต้องการเหล็กทรงแบนที่เพิ่มขึ้น

- อุตสาหกรรมการผลิตปิโตรเลียม ดัชนีผลผลิตขยายตัวร้อยละ 7.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนอันเป็นผลมาจากในช่วงเดียวกันของปีก่อนโรงกลั่นปิดซ่อมบำรุง

<http://www.thaipurchasing.com>

อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ความไม่สงบในตะวันออกกลาง ส่งผลให้อุตสาหกรรมการผลิตหัตถ์ในบางอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ และอุตสาหกรรมการผลิตส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์

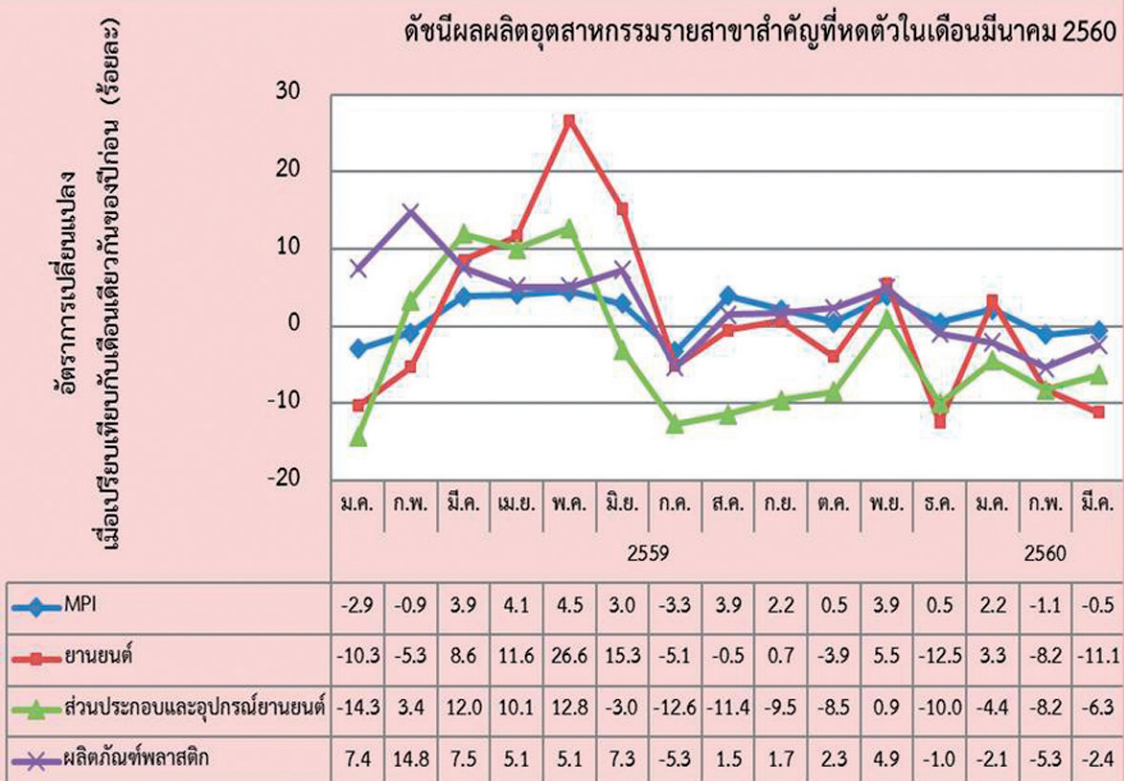
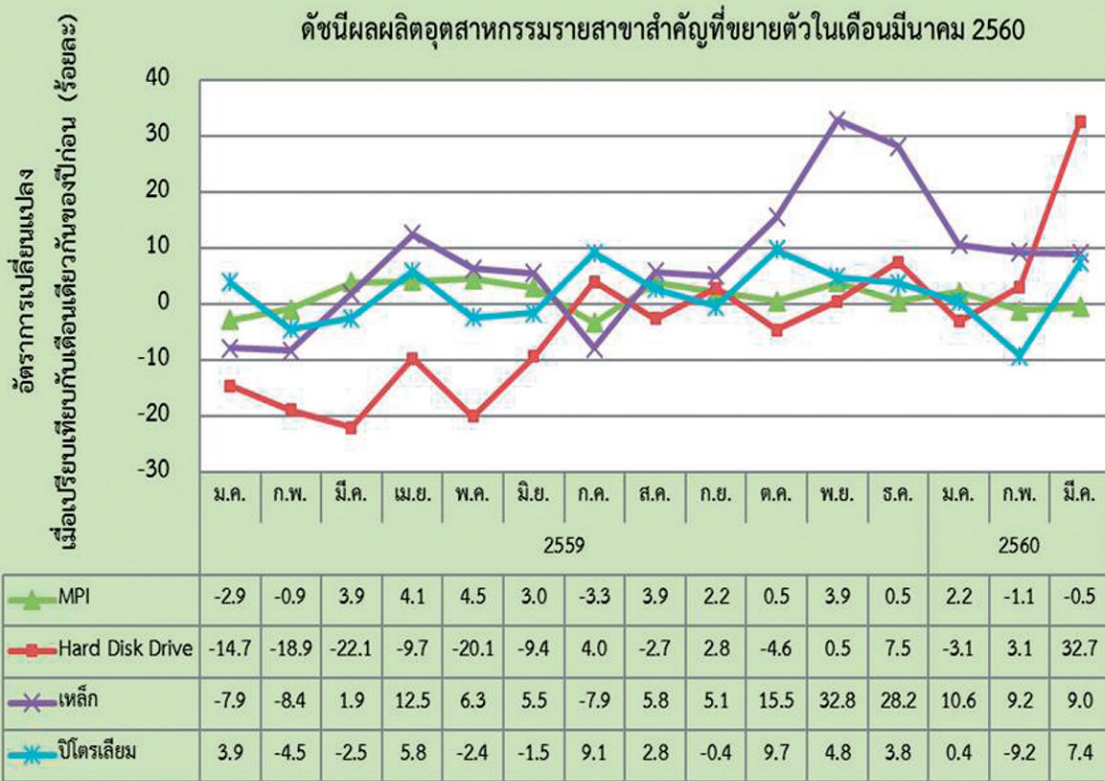
- อุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ ดัชนีผลผลิตหัตถ์ร้อยละ 11.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อนเป็นผลมาจากการปรับตัวลดลงของรถปิคอัพเป็นหลัก เนื่องจากการส่งออกไปยังประเทศในแถบตะวันออกกลางชะลอตัว

- อุตสาหกรรมการผลิตส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ ดัชนีผลผลิตหัตถ์ร้อยละ 6.3 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากความต้องการใช้เครื่องยนต์เบนซินและดีเซลลดลงจากปีก่อนสอดคล้องกับการผลิตรถยนต์ที่ลดลง

- อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก ดัชนีผลผลิตหัตถ์ร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะสินค้าประเภทถุงพลาสติกเนื่องจากบริษัทในสหรัฐอเมริกามีคำสั่งซื้อลดลง

จากการหดตัวในบางอุตสาหกรรมการผลิต จึงส่งผลให้ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมเดือนมีนาคม 2560 หดตัวร้อยละ 0.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน

เตรียมพร้อมรับมือ

เมื่อ "ฤดูฝน" มาเยือน

เมื่อเริ่มก้าวเข้าสู่เดือนพฤษภาคม เป็นที่รู้กันว่าอีกไม่นาน ฤดูแห่งความชุ่มฉ่ำกำลังจะมาเยือนอีกครั้ง...ฤดูฝน จะเริ่มต้นตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นฤดูที่ใครหลาย ๆ คนอาจชอบเพราะเมื่อฝนตกก็จะนำพาความชุ่มชื้นมาสู่พื้นดิน ทำให้อุณหภูมิที่ร้อนระอุในประเทศไทยคลายความร้อนลงบ้าง แต่สำหรับบางคนที่ต้องเดินทางออกจากบ้านเพื่อมาทำงาน หรือทำธุระ อาจเกิดความรำคาญใจไม่น้อย เนื่องจากฝนทำให้เฉอะแฉะ เสื้อผ้าทรงผมที่บรรจงแต่งออกมาจากบ้านกลับต้องเปียกเลอะเทอะจนไม่มีชิ้นดี วันนี้ผู้เขียนเลยสืบเสาะวิธีรับมือกับหน้าฝนมาให้อ่านไว้ใช้เตรียมความพร้อมเมื่อต้องเข้าสู่ "ฤดูฝน" กันค่ะ

1. "เช็คสภาพอากาศ ก่อนพลาดโอกาส" การวางแผนเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะธุระสำคัญประจำวัน หากวันนี้มีนัดสัมภาษณ์งานซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญในชีวิต คงจะแย่นหากเราต้องเนือตัวเปียกฝนชุ่มฉ่ำไปนั่งสัมภาษณ์งาน หรือดีไม่ตีฟ้าฝนอาจไม่เป็นใจอยู่ ๆ ก็ตกลงมาอย่างหนัก ทำให้เราไปไม่ทันเวลานัดหมายพลาดโอกาสในวันที่ควรเป็นวันของเราก็เป็นได้ ดังนั้นเช็คสภาพอากาศก่อนออกจากบ้าน ในปัจจุบันมีแอปพลิเคชันมากมายที่ใช้สำหรับเช็คสภาพอากาศ เราต้องมิตัดไว้เพื่อเตรียมความพร้อมในแต่ละวัน กตตูลักนิต ชีวิตคุณจะเปลี่ยนค่ะ

2. "พกร่มเอาไว้ ปกอดก๊วยแดดฝน" เคยไหมคะที่เรานึกเจ็บใจตัวเองหลายครั้งที่ฝนตกแล้วลืมพกร่มมา จนทำให้ต้องเปียกปอนเหมือนลูกหมาตักน้ำ และได้แต่บอกเพื่อนว่า "เมื่อเช้าว่าจะเอา ร่มมา แต่เห็นฟ้าใสแจ้ว ใครจะรู้ว่าฝนจะตก" เมื่อเข้าสู่ฤดูฝนแล้วไม่มีอะไรแน่นอนค่ะ พกร่มเอาไว้ดีกว่าสมัยนี้มีแบบพกพาคั่นเล็กน่ารัก ออกแบบให้พกง่ายแถมเบาไม่เป็นภาระมากมายต่อเรา ขอเตือนนะค่ะ อย่าไว้ใจฟ้าอย่างวางใจฝนตลอดก๊วยไว้ก่อน พกร่มไว้กันไว้ทั้งแดดและฝนค่ะ

3. "ใส่เสื้อกันฝน ดึกกว่ากนอับชื้น" ช่วงฤดูฝนเป็นช่วงที่เด็ก ๆ เริ่มทยอยเปิดเทอม เพื่อความอุ่นใจคุณพ่อคุณแม่ก็คงจะหาเสื้อกันฝนไว้ให้น้อง ๆ หนู ๆ ติดกระเป๋ไปได้ เพราะสมัยนี้โรคภัยไข้เจ็บเป็นกันได้ง่ายในช่วงฤดูฝน เลือกที่จะกันไว้ดีกว่าแก้เป็นการดีที่สุดค่ะ ส่วนผู้ใหญ่ตัวโตแบบเราก็พกเสื้อกันฝนไว้ได้นะค่ะ เพราะถึงเวลาที่ฝนเค้าตกลงมาหยับขึ้นมาสวมใส่ อย่างน้อยป้องกันเสื้อผ้าไม่ให้เปียกได้ในระดับหนึ่ง จะได้ไม่ต้องอับชื้นไปทั้งวัน

4. "พกซองพลาสติก พลิกชีวิตของสำคัญ" โทรศัพท์มือถือหรือเอกสารสำคัญ เมื่อโดนน้ำฝนก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายได้ ดังนั้นฤดูฝนทำอะไรเราไม่ได้ เพราะเราพร้อมรับมือ อย่างน้อยถ้าในระหว่างการเดินทางไม่ได้พกเอกสารสำคัญอะไร ก็ควรพกซองพลาสติกสำหรับใส่โทรศัพท์มือถือ ถ้าใครนึกไม่ออกก็ให้นึกถึงซองที่ไว้ใส่โทรศัพท์ตอนเล่นสงกรานต์ เอากลับมาใช้ได้แต่ถ้าใครอยากได้โทรศัพท์เครื่องใหม่ก็ผ่านข้อนี้ไปได้เลย ที่ฝนเค้าจัดให้ได้คุณอาจได้โทรศัพท์เครื่องใหม่สมใจแน่นอน

5. "รองเท้าแตะ ไว้ข้ามผ่านความแฉะแฉะ" หลายคนใส่รองเท้าสวย ๆ ไปทำงาน คงไม่ดีแน่ถ้ารองเท้าแสนสวยที่เราซื้อมาจะพังเพราะเปียกฝน แฉะสกปรกเปียกฝนแล้วคงเหม็นอับไปทั้งวัน เข้าสู่ฤดูฝนแล้วเตรียมพร้อมตัวเอง หารองเท้าแตะหรือรองเท้าที่สามารถกันน้ำได้มาสวมใส่ซะนะค่ะ

การเตรียมพร้อมรับมือเมื่อถึงฤดูฝน ที่ผู้เขียนได้กล่าวมาข้างต้นนั้น เป็นตัวอย่างการเตรียมพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เราสามารถเตรียมตัวได้ง่าย ๆ แต่ถ้าเราสามารถทำได้ฝนจะตกยังไงเราก็ไม่หวั่นและที่สำคัญที่เราต้องระวังให้มากในช่วงฤดูฝนนั้นก็คือ การดูแลสุขภาพของเราให้แข็งแรง เนื่องจากเมื่อปล่อยให้ร่างกายเปียกฝนต้องบริหารจัดการตัวเอง เช็ดตัว เช็ดศีรษะ ให้แห้งโดยไว ไม่ปล่อยให้จมน้ำทำให้เกิดอาการป่วย ขอแนะนำให้พกยาลดไข้ติดตัวไว้บ้างอย่างน้อยก็มีติดไว้ให้อุ่นใจเตรียมพร้อมไว้ไม่เสียหาย สุดท้ายนี้ขอให้ท่านผู้อ่านทุกท่านผ่านฤดูฝนไปอย่างมีความสุขนะค่ะ

จัดทำโดย นางสาวกมลกร ประสิทธิ์สุข

แหล่งที่มาของข้อมูล

<https://www.tmd.go.th/info/info.php?FileID=53>

รูปภาพอ้างอิงจาก

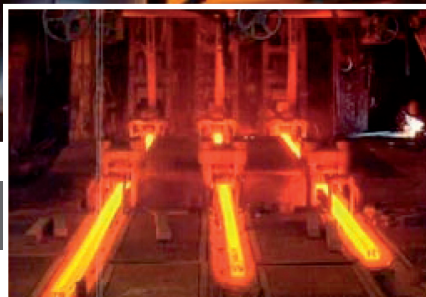
<http://www.lookme-shop.com/lookmeshop-cat-Preorder>

http://www.nooknand.com/attachments/product/images_1-1804050.jpg

https://www.aliexpress.com/price/raincoat-for-kids_price.html

การดำเนินการเพื่อลดปัญหาด้านมลพิษทาง อากาศจากการหลอมเศษโลหะ ในประเทศไทยอย่างยั่งยืนระหวังก กระทรวงอุตสาหกรรมและองค์การพัฒนา อุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (UNIDO)

สำนักเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระหว่างประเทศ

อุตสาหกรรมโลหการเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากโลหะเป็นวัตถุดิบเพื่อป้อนให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นชิ้นส่วนของยานพาหนะ เครื่องจักรกล และเครื่องมือเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยสามารถนำชิ้นส่วนที่ชำรุดเสียหาย หรือหมดอายุการใช้งานแล้วมาหลอมเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ได้เพื่อลดการถลุงแร่โลหะใหม่ อย่างไรก็ตาม โลหะที่ผ่านการใช้งานมาแล้วอาจมีการเจือปนด้วยสารมลพิษต่าง ๆ เช่น สีเคลือบผิวและสารฟอกย้อม น้ำมัน พลาสติก และสารฆ่าแมลง ซึ่งล้วนมีคลอรีนเป็นส่วนประกอบ เมื่อถูกเผาไหม้ก็จะเปลี่ยนรูปเป็นสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานประเภทปลดปล่อยโดยไม่ตั้งใจ (Unintentional Persistent Organic Pollutants: U-POPs) ที่ยากแก่การย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ และสามารถสะสมในดิน น้ำ พืช และร่างกายของคนและสัตว์ ส่งผลให้เกิดความผิดปกติของห่วงโซ่อาหารจากผลกระทบต่อระบบฮอร์โมน ระบบสืบพันธุ์ ซึ่งนำไปสู่การกลายพันธุ์ได้ในระยะยาว ทั้งนี้ จากฐานข้อมูลผู้ประกอบการโลหการในประเทศไทยพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการในขนาดเล็กและขนาดกลาง (SMEs) โดยมีบทบาทในการรวบรวมเศษโลหะจากผู้รับซื้อเศษโลหะรายย่อยมาทำการคัดแยกและแปรรูปให้เป็นเหล็กหล่อ หรือเหล็กกล้า เพื่อความสะดวกในการใช้งานและขนส่ง ก่อนส่งต่อไปให้กับโรงงานเหล็กหรือบริษัทส่งออก ซึ่งผู้ประกอบการในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการหลอมโลหะโดยป้องกันการเกิดสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน และยังมีขาดเทคโนโลยีทันสมัยที่ต้องใช้งบประมาณในการลงทุนสูง

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) กระทรวงอุตสาหกรรม และสำนักงานส่วนภูมิภาคองค์การพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Industrial Development Organization: UNIDO) ประจำประเทศไทย ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว ประกอบกับประเทศไทยได้ให้สัตยาบันในอนุสัญญาสตอกโฮล์มว่าด้วยสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานในปี 2548 ในการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานชนิดต่าง ๆ จึงได้ริเริ่มโครงการ Greening the scrap metal value chain through promotion of BAT/BEP to reduce U-POPs releases from recycling facilities โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยลดปัญหาด้านมลพิษทางอากาศจากการหลอมเศษโลหะที่มีจะมีการปนเปื้อนของสารมลพิษต่าง ๆ ในวัตถุดิบก่อนเข้าสู่กระบวนการหลอม ซึ่งทำให้เกิดก๊าซเสียที่เป็นสารมลพิษที่ตกค้างยาวนาน โดยการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในกลุ่มอุตสาหกรรมรีไซเคิลเศษโลหะได้ตระหนักถึงผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกระบวนการผลิต สนับสนุนการนำ

เทคนิคที่ดีที่สุดและแนวการปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุด (Best Available Techniques and Best Environmental Practices: BAT/BEP) มาใช้ ตลอดจนเสริมสร้างองค์ความรู้และวิธีการคัดแยกและการปรับปรุงคุณภาพเศษโลหะก่อนนำไปหลอม โดยแบ่งโลหะออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ได้แก่ เหล็ก และอะลูมิเนียมในกลุ่มโลหะที่ไม่ใช่เหล็ก เนื่องจากโลหะทั้ง 2 ชนิดนี้มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยสูง ทั้งนี้ โครงการดังกล่าวได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (Global Environment Facility: GEF) เป็นกรอบวงเงิน 4,500,000 เหรียญสหรัฐฯ ระยะเวลาดำเนินการ 4 ปี โดยมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงนโยบายและ

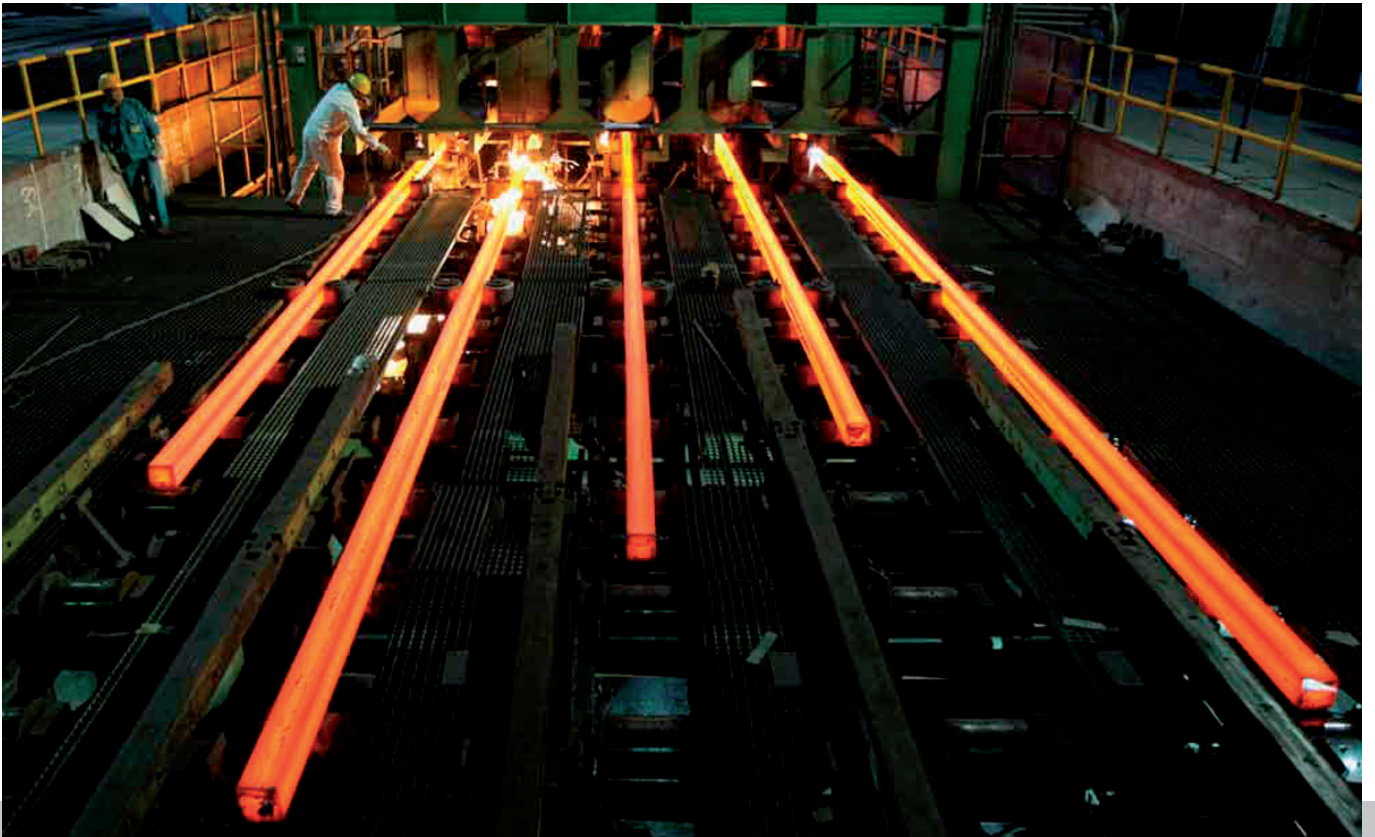
กรอบกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย และความปลอดภัยในห่วงโซ่อุปทานโลหะมาใช้ประโยชน์

ปัจจุบันโครงการดังกล่าวอยู่ในขั้นตอนการพัฒนาข้อเสนอโครงการให้อยู่ในรูปแบบที่สมบูรณ์ (Project Preparation Grant) โดยมีระยะเวลาดำเนินการ 1 ปี เพื่อทำการศึกษาความเป็นไปได้ (feasibility study) ในการดำเนินโครงการ โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และ UNIDO ได้ร่วมมือกับสถาบันเหล็กและเหล็กกล้าแห่งประเทศไทยทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับโครงสร้างและสถานภาพอุตสาหกรรมเหล็กและอะลูมิเนียมของไทย กฎหมาย และมาตรการที่เกี่ยวข้องกับสารมลพิษที่ตกค้างยาวนานที่บังคับใช้ในต่างประเทศ และในประเทศไทย รวมถึงเทคโนโลยีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีการอนุรักษ์พลังงาน และการประยุกต์ใช้ BAT/BEP ในระดับสากล โดยทีมงานได้เดินทางไปสำรวจโรงงานหลอมเหล็กและอะลูมิเนียมที่สนใจเข้าร่วมโครงการ เพื่อพิจารณาคัดเลือกโรงงานที่มีศักยภาพที่จะลดการปลดปล่อยสารมลพิษ และมีความพร้อมที่จะนำ BAT/BEP มาใช้ในการลดสารมลพิษที่เกิดจากการหลอมหรือแปรรูปโลหะ รวมถึงยินดีรับการสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงกระบวนการผลิตให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยินดีเผยแพร่ผลสำเร็จของการดำเนินงานแก่ผู้สนใจ เมื่อคัดเลือกโรงงานเพื่อเข้าร่วมโครงการได้แล้ว จะจัดทำแผนงานและดำเนินการปรับปรุงกระบวนการผลิตร่วมกันเพื่อให้เป็นโรงงานต้นแบบสาธิตต่อไป

นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาเพื่อวิเคราะห์และประเมินในด้านความเสมอภาคทางเพศของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเกี่ยวกับโครงการฯ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในการทำงานของทุกเพศโดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง (no one left behind)

ทั้งนี้ แม้ว่าการนำ BAT/BEP มาประยุกต์ใช้ในโรงงาน นำร่องจะสามารถช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม การลงทุนในเทคโนโลยีย่อมส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตของโรงงาน แม้โครงการฯ จะมีการสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญและงบประมาณบางส่วน แต่ผู้ประกอบการก็ยังคงต้องเป็นหลักในการลงทุน

ดังนั้น การจะผลักดันการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตของโรงงานหลอมโลหะ รวมถึงโรงงานอื่น ๆ ในประเทศไทย เพื่อพัฒนาภาคอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืน โดยที่ผู้ประกอบการได้รับประโยชน์สูงสุดพร้อมกับสามารถรักษาสิ่งแวดล้อมส่วนรวม จึงต้องอาศัยนโยบายของภาครัฐ เช่น การให้การสนับสนุนทางการเงินต่อการลงทุนในเทคโนโลยีการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงอย่างต่อเนื่องของกระทรวงพลังงาน

การจูงใจด้วยสิทธิประโยชน์ทางภาษีต่อสถานประกอบการที่มีการลงทุนในเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูงหรือเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน รวมถึงการพัฒนาห้องปฏิบัติการที่มีมาตรฐานสากลและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการจัดทำข้อมูลรายละเอียดในการดำเนินการของโรงงานนำร่อง ทั้งในแง่ข้อมูลเทคโนโลยีที่นำมาใช้ รายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการตั้งแต่การติดต่อประสานงานไปจนถึงผลสำเร็จและความคุ้มค่า เพื่อความสะดวกในการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และยังช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้ประกอบการรายอื่น ๆ ที่สนใจลงทุนในอนาคตอีกด้วย

จัดทำโดย

นายสรวิศ ชัยเลิศวิมลกุล
นางสาวรารารณ เฉลิมโอษฐ์

แหล่งที่มาของข้อมูล

โครงการ Greening the scrap metal value chain through promotion of BAT/BEP to reduce U-POPs releases from recycling facilities

ภาพประกอบ

<http://www.bhaskar.com/news/2017/05/06/two-labourers-killed-in-accident-at-west-bengal-steel-plant>

นายศิริรุจ จุลกะรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานในการต้อนรับผู้เข้าร่วมเยี่ยมหน่วยงานระดับกรม ของ คณะผู้ตรวจราชการ กระทรวงอุตสาหกรรม รอบที่ 1 ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 ในวันอังคารที่ 2 พฤษภาคม 2560 ณ ห้องประชุม 601 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

นายศิริรุจ จุลกะรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้มอบหมายให้ นางชนพรณ วิททยะเสวี ผอ.ส่วนนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักนโยบาย อุตสาหกรรมมหภาค เป็นผู้แทนเพื่อพบปะหารือ เรื่องการลงทุนในระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก โดย บริษัทไทยแอลอีแอลเอ็น เอ็นจีเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด และนักลงทุนจากประเทศจีน เมื่อวันที่วันที่ 3 พฤษภาคม 2560 ณ ห้องประชุม 203 สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม

นายศิริรุจ จุลกะรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้เข้าร่วม แสดงความยินดี เนื่องในวันสถาปนากระทรวงอุตสาหกรรม ครบรอบ 75 ปี เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม 2560 ณ บริเวณห้องโถง ชั้น 1 อาคารสำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

นายศิริรุจ จุลกะรัตน์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ได้เข้าร่วม การประชุมอุตสาหกรรม 4.0 สู่ประเทศไทย 4.0 : หุ่นส่วนความร่วมมือ ไทย-เยอรมัน เพื่อมุ่งสู่อุตสาหกรรมในอนาคต เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2560 ณ โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพฯ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ขอแสดงความยินดี

เนื่องในวันสถาปนากระทรวงอุตสาหกรรม

ครบรอบ 75 ปี

